

Sygnatura akt **VIII GCo 143/18**

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2018 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy,

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR del. Monika Rzepiejewska

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2018 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Firma Handlowa (...) spółki jawnej w S.

z udziałem E. Ś.

o wydanie dalszego tytułu wykonawczego

postanawia:

I. wydać wierzycielowi Firmie Handlowej (...) spółce jawnej w S. kolejny tytuł wykonawczy – w postaci prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, wydanego przez Sąd Okręgowy w Szczecinie dnia 18 października 2017 roku (sygn. akt VIII GNc 407/17), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem referendarza sądowego w Sądzie Okręgowym w Szczecinie z dnia 11 grudnia 2017 roku – oznaczony liczbą porządkową „2” (dwa) – przeciwko uczestniczce E. Ś., w celu wszczęcia oraz prowadzenia egzekucji z nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w D. prowadzi księgę wieczystą o numerze (...);

II. zasądzić od uczestnika na rzecz wierzyciela kwotę 126 zł (stu dwudziestu sześciu złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR del. Monika Rzepiejewska

Sygnatura akt **VIII GCo 143/18**

UZASADNIENIE

Wnioskiem złożonym 14 czerwca 2018 r. (k. 3) wierzyciel, na podstawie art. 793 k.p.c., domagał się wydania przeciwko dłużniczce dalszego – drugiego – tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym (sygn. akt VIII GNc 407/17) przez Sąd Okręgowy w Szczecinie dnia 18 października 2017 r. – w celu wszczęcia i prowadzenia egzekucji z przysługującego dłużniczce udziału z nieruchomości o księdze wieczystej numer (...). Wyjaśnił, że pierwszy tytuł wykonawczy wykorzystał, inicjując przeciwko dłużniczce postępowanie egzekucyjne.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Na podstawie art. 793 k.p.c. w razie potrzeby prowadzenia egzekucji na rzecz kilku osób lub przeciwko kilku osobom albo z kilku składowych części majątku tego samego dłużnika, sąd oprócz pierwszego tytułu wykonawczego może wydawać dalsze tytuły, oznaczając cel, do którego mają służyć i ich liczbę porządkową.

Wierzyciel, który zamierza uzyskać dalszy tytuł wykonawczy, obowiązany jest wykazać, że zachodzi potrzeba prowadzenia egzekucji na rzecz kilku osób albo przeciwko kilku osobom albo z kilku składowych części majątku tego samego dłużnika. Winien także wykazać, że dla egzekucji z innych składników majątkowych nie może posłużyć się wydanymi wcześniej tytułami wykonawczymi (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 11 października 2012 r., sygn. akt I ACz 1631/12, L.). Uwzględnivszy sposób zredagowania art. 793 k.p.c. uznać należy, iż to do sądu orzekającego w konkretnej sprawie należy ocena, czy wydanie wierzycielowi dalszego tytułu wykonawczego jest uzasadnione. Wykorzystanie przez prawodawcę czasownika modalnego „może” świadczy bowiem o przyznaniu kompetencji do wydawania dalszych tytułów wykonawczych. Nie oznacza to jednak, że w przypadku wystąpienia takich okoliczności Sąd jest każdorazowo obowiązany wydać dalszy tytuł wykonawczy, bowiem stanowi to odstępstwo od zasady limitacji tytułów wykonawczych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2013 r., sygn. akt IV CSK 22/13, L.), które znajduje zastosowanie w sytuacjach uzasadnionych w sposób oczywisty.

Przenosząc powyższe na kanwę niniejszej sprawy należy stwierdzić, że wierzyciel wykazał potrzebę wydania dalszego tytułu wykonawczego. Wierzyciel dysponował jednym tytułem wykonawczym (w aktach postępowania o sygn. akt VIII GNc 407/17 znajduje się informacja o wydaniu pełnomocnikowi wierzyciela jednego tylko tytułu wykonawczego), który wykorzystał do wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnicze. Kolejny, drugi tytuł wykonawczy, jest obecnie potrzebny dla skierowania egzekucji wobec przysługującego dłużnicze udziałowi w nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w D. prowadzi księgę wieczystą o numerze (...).

Mając powyższe na względzie na podstawie art. 793 k.p.c. należało w punkcie I sentencji uwzględnić wniossek.

W punkcie II sentencji rozstrzygnięto o kosztach postępowania na podstawie art. 13 § 2 w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., uznając uczestniczkę za stronę przegrywającą. Uczestniczka winna zatem zwrócić wierzycielowi koszty postępowania, na które składa się opłata kancelaryjna 6 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego 120 zł - § 8 ust. 1 pkt 14 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2017 r. poz. 1797).

SSR del. Monika Rzepiejewska

Sygnatura akt **VIII GCo 143/18**

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

SSR del. Monika Rzepiejewska

(...)

KARTA KWALIFIKACYJNA ORZECZENIA

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

.....